

Casa d'Angélique/Marjaana

3.12.2008

Matkapäiväkirja Normandiasta Ranskasta marraskuulta 2008

Tein muutaman kuukauden sisällä toistamiseen matkan Ranskan Normandiaan. Tällä kerralla ystävättäreni sijasta matkakumppaneinani olivat casalaiset ystäväni. Pääkallopaikkamme, muutaman tuhannen asukkaan taivaallisen kaunis ja energioiltaan puhdas ja tasapainoinen kylä, jonne majoituimme, sijaitsi aivan Atlantin valtameren rannalla Calvadosin maakunnan kukkaisrannikolla, ranskalaisittain Côte Fleuriellä. Valtameren aallot ja tuuli tuntuivat puhdistavilta ja voimakkailta. Kylä sijaitsee Greenwichin nollameridiaanilla, nollapistekentässä. Sillä on varmasti oma merkityksensä kylän energioihin. Nollapisteessä on mahdollisuus luoda uutta, tasapainottua, puhdistua. Huomasimme, kuinka suuria eroja oli eri kaupunkien energioissa.

Meidät oli opastettu aitoon ja tunnelmalliseen hotelliin. Meillä oli suuri ilo tutustua hotellin sympaattiseen paikalliseen isäntään ja hänen enkelimäiseen tyttärensä Daphnéen, 5,5 vuotta, viikon aikana. Saimme jälleen terästä myös ranskan kielen taitojamme: Tiinalla se onkin aivan priimakunnossa, minulla vielä hieman 'hienosäädön' alla, kun taas Harri yrittää tulkita portugalilain kautta :)

Sielussani ja minussa on aina ollut iso pala Ranskaa, eri tavoin, nuorempana pidin sitä hieman käsittämättömänäkin, ennen kuin aloin ymmärtää ja nähdä asioiden taakse. Halusin aikoinaan aloittaa ranskan kielen opinnot 8. luokalla yläasteella, sillä kieli vetosi jostakin ihmeellisestä syystä. Siihen aikaan ranska ei ollut kovin suosittu, mutta saimme kuin saimmekin ryhmän kasaan ja kieliopinnot saattoivat alkaa ja ne jatkuivatkin aina läpi lukion sekä läpi ensimmäisen työnantajani palkkaamien yksityistuntien Bulgarian Sofiassa. Vanhemmiltani saamani ylioppilaslajhamatka vuonna 1982 suuntautui tietysti Pariisiin - ensimmäistä kertaa - tuolloisen tuoreen poikaystäväni ja nykyisen mieheni kanssa. Sen jälkeen Pariisi on kutsunut, myös kieliopinnoillaan, kuten myös Provence ja Nizza. Onneksi en lähtenyt Turun yliopistoon opiskelemaan romaanista filologiaa - ei minusta olisi ollut kääntäjäksi, tulkiksi tai vastaavaksi! Nyt, ensimmäisen kerran, kuitenkin Normandia on syöksynyt vauhdilla elämäämme. Tällä porukalla on toden totta muillakin kuin minulla 'hieman ranskalainen sielu'!

Tällä kerralla matkamme päätarkoituksena oli tutustua Normandiaan laajasti ja tunnistaa oma 'miksauksemme' voimallisimmista kohteista kokemustemme pohjalta. Matka oli yksinkertaisesti hieno kokemus, niin fyysisten kuin henkisten kokemustenkin osalta. Saat lukea joistakin kohteista seuraavaksi - ja ehkäpä joskus lähdet kanssamme yhteiselle henkisellemme elämys- ja kokemusmatkalle Normandiaan. Ennen tätä kerron sinulle kuitenkin hieman Normandian historiasta.

Taustaa Normandiasta

Normandia on rauhallinen maailman kolkka, sen maisemissa on jotakin toscanalaista kumpuilevaa rauhoittavuutta. Siellä on loputtomasti upeaa rannikkoa, ristikkorakenteisia maalaistaloja ja rikasta historiaa. Luonto on yksi Normandiaa määrittävistä tekijöistä, todella ainutlaatuinen ja poikkeuksellinen. Myös luonto ja arkkitehtuuri on saatu jollakin ihmeellisellä tavalla sopusointuiseksi yhdistelmäksi.

On lähes käsittämätöntä ajatella, että Normandian rannikko oli sotatantereen näyttämönä maailmansodassa D-Daynä 5.-6.6.1944. Toisaalta, ymmärrähän symboliikan merkitystä: tämä oli alue, jonka liittoutuneet vapauttivat ensimmäiseksi Natsi-Saksan julmuuksien alta. Normandialla on Ranskassa myös aivan oma identiteettinsä - olihan maakunta satoja vuosia oma

herttuakuntansa - , joka ulottuu Pohjolaan asti, aikaan jolloin Pohjolasta tulleet viikingit asuttivat Normandian. Kun isänmaallinen normandialainen puhuu isänmaastaan, Mon Pays, tarkoittaa hän usein Normandiaa, eikä Ranskaa.

Normandialaiset ovat erittäin ylpeitä kulinaarisista perinteistään. Maakunnassa tehdään omena- ja päärynätarhoissa huolella kasvatetuista hedelmistä siideriä ja calvadosta, myös camembert -juustotiloja on monessa kylässä, ja Tarte Normandie, omenapiirakka, on maailmankuulu. Normandiassa ei kannata aloittaa laihdutuskuuria, mutta vegataristinakin pärjää maakunnassa oikein hyvin.

Suomalaiset tuntevat Ranskasta usein vain Pariisin, pakettimatkoja esimerkiksi Normandiaan ei järjestetä. Kuitenkin Normandiassa on nähtävää ja koettavaa aivan laidasta laitaan. Ja Ranskassa kaiken muun mielenkiintoisen lisäksi taustalla on aina tietynlainen vapaus, elämän laatu, elämän ilo - joie de vivre.

Mont St Michel

Mont St Michel, Pyhän Mikaelin Vuori, sijaitsee juoksuhiekan ja vuoroveden rannikosta erottamalla kalliosaarella. Se on linnoitettu benediktiiniluostarisaaari, jonka silhuetti kohoaa ylös korkeuksiin epätodellisen näköisenä näkyä keskeltä merta. Kohde on Unescon maailmanperintökohde ja Ranskan suosituin maaseutukohde, jossa käy jopa enemmän ihmisiä (3,5 milj./v) kuin Eiffelin tornissa. Tällä kertaa vuorella oli valokuvanäyttely, joka esitteli maailman kymmenen pyhää vuorta. Mont Saint Michel on yksi niistä.

Mont St Michelin sanotaan sijaitsevan Pyhän Mikaelin ley-linjalla. Ley-linjat ovat pitkin maapalloa kulkevia energialinjoja. Samalla linjalla sijaitsevat esimerkiksi Mont Carmel Israelissa, Monte Gargano Italiassa ja Saint Michael's Mount Cornwallissa Brittein saarilla. On erikoista, että samalle linjalle osuu monta Arkkienkeli Mikaelille omistettua rakennusta. Mont St Michel Ranskassa ja Saint Michael's Mount Englannissa muistuttavat toisiaan ulkonäöltään.

Pohjelihakset olivat työssä, kun nousimme ylös luostarin portaita itse vuoren huipulle ihaillemaan hienoja näkymiä yli suojellun lahden. Kävimme ylhäällä luostarikirkossa rauhoittumassa vaatimattoman alttarin edessä. Koin jotakin sellaista, että ymmärsin, miksi tuota paikkaa kutsutaan La Merveilleksi (ihme).

Rouen

Rouen on Normandian pääkaupunki, joka on täynnä historiaa, nupukiviä ja goottilaisia kirkkoja. Notre-Damen katedraalin torni kohoaa Rouenin taivaanrannasta, kun kaupunkia lähestyy. Kaikki

oleellisin on kaupungin vanhassa keskustassa, kuten esimerkiksi Gros Horloge, 1300-luvulla rakennettu iso yksiviisarinen kello. Rouenilla on myös vahvoja kirjallisuusperinteitä, kaupungissa on mm. Gustave Flaubertin museo.

Rouen on myös Jean d'Arcin kaupunki. Ranskan kansansankari poltettiin roviolla vuonna 1431 Vieux Marchéella, aukiolla. Paikalla on edelleen rovion kivinen paikka ja risti. Hiljentymällä voit aistia jotakin tuosta tapahtumasta. Vanhoissa kaupungeissa on usein menneiden tapahtumien energioita ja ne ovat otollisia paikkoja energioiden tunnistamiselle ja puhdistamiselle.

Lisieux

Vierailimme useissa kirkoissa. Joissakin energiat olivat ristiriitaiset, mukana oli kristinuskon alkuperäisen puhtaan rakkauden lisäksi katolisen kirkon historiaa, myös synnin ja tuomitsemisen energioita. Lisieux'n kirkko tuntui kuitenkin puhtaalta, keveältä ja kauniilta. Kirkko on rakennettu vasta 50-luvulla Lisieux'n Pyhän Teresan kunniaksi. Karmeliittanunna Pyhä Teresa eli 1800-luvun lopulla ja hänen sanomaansa liittyi armollisuus itselle. Kuolinvuoteellaan hän lupasi lähettää ruusuja läsnäolonsa ja omistautumisensa merkinä, joten häneen viitataan usein 'Pienenä kukkana'. Kirkon alttarin kukat ja kynttilät loivat uskomattoman kauniin tunnelman ja syvän rauhallisuuden.

Muuta

Les Andelys'in kaupungista löytyivät linnan rauniot 'Château Gaillard', joka olivat keskiajan kaikkein tärkeimpiä. Kaupunki itsessään oli taiteilijoiden ja kirjailijoiden suosikki, kuten esimerkiksi Victor Hugo, joka muistetaan Kurjista, Les Misérables. Tähän kaupunkiin sisältyy myös yksi Rikhard Leijonamielen romanttisen legendan aivan viimeisimmistä vaiheista, kuten myös paikallisen legendan mukaan kuninkaan vaimon Klotilden ihmeteko muutettuaan veden viiniksi luostaria rakentaneille uupuneille.

Myös Le Bec-Hellouin'in pieni kaupunki on kokemuksen arvoinen. Siellä on myös vanha luostarialue, jossa on mm. keskiaikainen Pyhän Nikolaksen torni. En voi myöskään olla mainitsematta kuvankaunista Honfleur'in pikkukaupunkia. Runsauden pulaa...

Impressionistimaalari Claude Monet'n kotipaikka - vaaleanpunaisine ja vihreine taloinen, puutarhoineen ja lummelampineen - Giverny'ssä on aina yhtä kaunis ja uskomaton kokemus.

Normandiassa jokainen talo muistuttaa enemmän tai vähemmän pikkulinnaa, rakennukset ovat toinen toistaan valloittavampia. Château de Canon'in linna on yksi kauneimmista kohteista.

Normandian alueella on lukuisia golfkenttiä, lähes kymmenen. Siis aivan lähekkäin. Esimerkiksi kukkarannikolla kylämme ympärillä niitä oli kolme aivan kivenheiton päässä! Kävimme tutustumassa kahteen - niissä maisemissa lepäsivät silmät ja sielu. Odotan kevättä, jolloin kentät ovat parhaimmillaan ja pääsee pelaamaan kierroksen tai muutaman!

Mikäli haluat kuulla keväällä 2009 järjestämästämme Normandian matkasta lisää, ota yhteyttä:

marjaanawillvidlund (at) gmail.com
+358 40 770 5250